

Wpływowi gracze

TOP PLAYERS to angielski termin oznaczający najbardziej wpływowych graczy w danej dziedzinie. Kim są nasi TOP PLAYERS? To postaci obdarzone osobowością, które odcisnęły swoje piętno na drodze rozwoju przemysłu tworzyw sztucznych w Polsce.

To nasze subiektywne zestawienie. Pokazujemy Wam prawdziwych liderów, biznesowych przywódców naszej branży.

PLASTICS REVIEW funkcjonuje na polskim rynku tworzyw już prawie dekadę. To dość, by sprawdzić, kto ma odwagę i wyobraźnię przywódcy oraz potrafi zdobyć autorytet zasadzający się na władzy, umiejętnościach fachowych (kompetencji) i racjonalności działania (kreatywności).

TOP PLAYERS Poland Plastics Industry będziemy publikować co rok. To dobre miejsce do oddania honoru przedsiębiorcom lub menedżerom z naszej dziedziny, którzy w ciągu tego dość krótkiego okresu, potrafili osiągnąć sukces.

Pierwsza lista TOP PLAYERS jest siłą rzeczy zestawieniem podsumowującym ostatnich kilka lat. Znalazły się na niej uznane tużo: ludzie o wysokim poziomie sprawności intelektualnej, dobrze wykształceni, kreatywni, elastycz-

ni, potrafiący szybko się uczyć. I wreszcie *last but not least*, mający szczęście. I takich właśnie będziemy prezentować co rok.

Dla swego rodzaju kontrastu przedstawiamy Państwu czołówkę rankingu najbardziej wpływowych osobistości w światowym przemyśle chemicznym. Ranking został stworzony przez firmę ICIS i jej dziennikarzy.

*Kolegium Redakcyjne
PLASTICS REVIEW*

20 TOP PLAYERS POLAND PLASTICS INDUSTRY

1. Willem Waelput

*Wiceprezes Zarządu Basell Orlen Polyolefins Sp. z o.o.,
Prezes Zarządu Basell Orlen Polyolefins Sprzedaż Sp. z o.o.*

Przeżyliśmy już potop szwedzki, mieliśmy przeżyć potop holenderskich tworzyw sztucznych. O to miał się postarać właśnie Willem Waelput. Plan nie do końca został zrealizowany. Potop, czy chociażby zalew nie nastąpił. Konkurencja nie zasypała gruszek w popiele. Nie ulega jednak wątpliwości, że to właśnie Waelput trzyma klucz do największego segmentu rynku tworzyw, czyli commodities. To właśnie od niego najbardziej zależy kształt polskiego rynku tworzyw masowych i stopień jego konkurencyjności. I to wg jego planu nasz rynek ewoluuje i będzie ewoluował w ciągu kilku najbliższych lat. Krótko mówiąc, Willem trzyma polski rynek tworzyw masowych w garści, co

daje mu pozycję najbardziej wpływowej osoby w branży. To ostatnie stwierdzenie nie powinno brzmieć groźnie, jeśli weźmiemy pod uwagę, że holenderski menedżer polubił nasz kraj i naszą kulturę, uznał Polskę za swoją drugą ojczyznę i zamierza się u nas osiedlić na stałe. Ciekawe, jakie nazwisko będą nosić wnuki Willema – Walpucy?

Zbytньо rozczoconych informujemy, że lubi rywalizację i lubi zwyciężać. A gra ostro. Jego pasją jest sport. I jeszcze jedna ważna oraz odświeżająca kwestia: do naszego głęboko katolickiego kraju Willem przyniósł głęboko protestancką etykę pracy. U niego nie ma: jakoś to będzie...

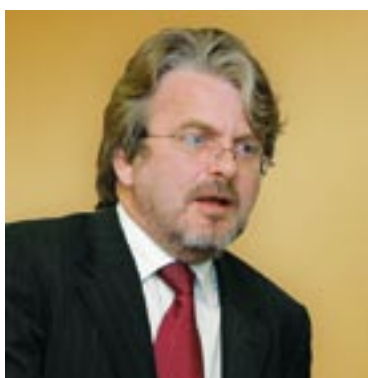

2. Bohdan Sobolewski

Dyrektor Zarządzający TVK Polska Sp. z o.o.

Ten, który stanął na drodze BOP. Syn polskich dyplomatów, którzy wiele lat rezydowali w Budapeszcie, jest koneserem węgierskiej kultury. Wina i kuchnia byłej CK monarchii nie stanowią dla niego żadnej tajemnicy. Doskonale zna mentalne uwarunkowania Europy Centralnej. Kiedy na polskim rynku poliolefin pojawił się BOP i wszyscy wieszczyli jego dominację, zakasał rękawy, nie dał się wypchnąć z rynku, a nawet poszerzył swoje

włości o republiki nadbałtyckie. To dzięki jego wysiłkowi rynek commodities w Polsce zachował charakter konkurencyjny. Dobry analityk i taktyk. Mistrz skuteczności. Swoje cele osiągnął na czele ledwie kilkuosobowego zespołu. Najlepiej wypoczywa na łonie natury. Mógłby zostać restauratorem w jakimś uroczym polskim zakątku, pod warunkiem odwiedzania tego miejsca jedynie przez niebanalnych turystów.

3. Zenon Maślona

Prezes Zarządu Brenntag Polska Sp. z o.o.

Chyba najbardziej oszałamiająca kariera w polskim przemyśle chemicznym. Któż by pomyślał 20 lat temu, iż skromny dyrektor finansowy Instytutu Ciężkiej Syntezy Organicznej z Kędzierzyna-Koźła zbuduje największą firmę dystrybuującą surowce chemiczne w Europie Centralnej? A tak właśnie się stało. Zaczynał na początku lat 90-tych od importu na rynek polski i na rynki zachodnioeuropejskie rosyjskich kauczuków. Miał szczęście do wspólników, zrećnie dobierał partnerów

biznesowych, co pozwoliło mu w szybkim tempie wybić się na czoło branży dystrybucyjnej. Świetny negocjator, potrafi wzbudzić zaufanie do swojej wizji biznesu. Ma talent do doboru współpracowników, potrafi rozbudzić w nich ambicje, wykrzesać potrzebne firmie umiejętności, a zarazem wzbudzić poczucie lojalności. Nieustannie inwestuje. Bill Gates polskiego przemysłu chemicznego. Jego upór powinien przynieść mu także sukces w naszej branży.

4. Waldemar Jurczak

Dyrektor Zarządzający A.Schulman Polska Sp. z o.o.

Menedżer organiczny. Jego znaki firmowe to empiria i konsekwencja. Realizuje swój plan menedżerski spokojnie, ze swego rodzaju logiczną upartością, unika gwałtownych i nieprzemysłanych posunięć, Niekiedy długo bada rozwiązania, które mogą być korzystne dla firmy, ale kiedy uzna je za efektywne – nie odstępuje. To dzięki jego wieloletniej i owocnej pracy A.S. chulman Polska jest w ścisłej czołówce firm dystrybucyj-

nych w Polsce, pomimo braku umowy z BOP. W europejskiej strukturze Schulmana, polska spółka jest uznawana za perłę w koronie. Znakomity i wytrwały organizator. Przez wiele lat walczył o ulokowanie zakładów produkcyjnych Schulmana w Polsce i dopiął swego, choć nie w takiej skali, jaka zapewne mu się marzyła. Koneser dobrych alkoholi.

5. Piotr Kwiecień

Dyrektor Zarządzający Sabic Poland Sp. z o.o.

Przez dobrych kilka ostatnich lat Polska stanowiła na operacyjnej mapie Sabica raczej mało istotny punkt. I dokonała się zmiana: Sabic stał się jednym z trzech największych dostawców poliolefin na polski rynek. Do takiej sytuacji nie doszłoby, gdyby nie ciężka i profesjonalna praca wykonana przez Piotra Kwietnia, co przyznają nawet jego bezpośredni konkurenci. Jest wielce prawdopodobne, iż na poliolefinach się nie skończy i polska spółka arabskiego petrochemicznego giganta zajmie się

sprzedażą także innych surowców chemicznych z szerokiego portfolio Sabica. A puszczając wodze wyobraźni, jeżeli Sabic zaangażuje się w współpracę i uporządkowanie tworzywowych aktywów Orlenu, menedżerska gwiazda Piotra Kwietnia może załśnić blaskiem pierwszej wielkości. Jest kontaktowy, ale zarazem refleksyjny, nie znosi bezczynności. Lubi zatrzymywać czas w fotografiach. Jego pasją jest podróżowanie.

6. Bogdan Wrześniak

Wiceprezes Zarządu Krakchemia SA

Sprawny menedżer z dużą dozą wyobraźni i umiejętności przewidywania. Wyciągnął Krakchemię ze sporych kłopotów i uczynił z niej czołowy podmiot na rynku dystrybucji tworzyw w Polsce. Potrafi skutecznie walczyć z konkurencją stosując niestandardowe, ale skuteczne rozwiązania. W ciągu niespełna trzech lat dokonał uwieńczonej sukcesem przemiany Krakchemi z dystrybutora regionalnego w prężną firmę o ogólnopolskiej skali działania. Precyzyjny obser-

wator biznesowej rzeczywistości. Współautor wprowadzenia spółki na giełdę i pozyskania z rynku publicznego kapitału na dalszy rozwój firmy. Trudno zdobyć jego zaufanie, co wcale nie oznacza, iż jest nadmiernie nieufny. Osobowość trenera gier zespołowych, który potrafi połączyć w jeden zaprzęg różne indywidualności. Nie jest przesądny, ale szczęście w prowadzeniu biznesu uważa za ważny atut.

7. Michał Rębkowski

Prezes Zarządu Engel Polska Sp. z o.o.

Wieloletni dystrybutor wtryskarek austriackiego producenta w Polsce. Świetnie wyczuł moment końca epoki „stajni dystrybucyjnych”, czyli przedstawicielstw reprezentujących kilku, a często nawet kilkunastu producentów maszyn. Zaproponował Austriakom budowę w Polsce profesjonalnego centrum dystrybucji, a oni mu zaufali i zainwestowali kilka milionów euro w stworzenie nowej siedziby firmy wyposażonej w pierwszy w Polsce salon wtryskarek z prawdziwego zdarzenia. To dzięki jego wysiłkowi i znajomości rynku ENGEL jest niekwestionowanym

liderem w Polsce. Zawodowo, Michał Rębkowski jest człowiekiem z – niestety – odchodzącego już świata. Świata wartości konserwatywnych, gdzie ważne są klasa i styl, w jakim uprawia się działalność publiczną; w którym autorytet buduje się realnymi działaniami przez lata; gdzie wymiar człowieka określa m.in. szacunek do poglądów i osiągnięć innych, w tym konkurentów. Krótko mówiąc: estyma. Jako menedżer daje dużą dozę samodzielności swoim współpracownikom, co zarówno w naszym kraju, jak i branży, nie jest zbyt częste.

8. Zdzisław Gąsior

Właściciel Supravis Group SA

Imperator osłonek z tworzyw sztucznych. Wybrał ścisłą specjalizację i osiągnął w niej niebywały sukces. Jego zakłady dysponują największymi mocami produkcyjnymi w Europie. Ponad połowa produkcji jest eksportowana. Zdzisław Gąsior powinien stanowić przykład polskiego sukcesu gospodarczego, którym powinny zachwycać się media.

Polskie media generalnie jednak nie interesują się przemysłem i ludźmi przemysłu. Osiągnięcia Gąsiora nie zostały nagłośnione w takiej skali, na jaką zasługują. Nie pomaga w tym sam Gąsior, biznesmen z rzadka pokazujący się publicznie, konstruujący strategię w zaciszu swojego gabinetu, który stosuje raczej zasadę „tiszje jedziesz, dalsze budziesz”.

9. Lech Skibiński

Wiceprezes Zarządu Korporacji KGL SA i Marcato Sp. z o.o.

Twardy i skuteczny menedżer, który już z niejednego biznesowego pieca chleb jadł. Kopalnia wiedzy na temat naszej branży. KGL jest jednym z niewielu dystrybutorów o czysto polskim kapitale, którzy osiągnęli wymierny sukces w Polsce, a właściwie jedynym, który potrafił dokonać udanej ekspansji zagranicznej. I to na bardzo trudnych rynkach wschodnich. Menedżer uniwersalny, szybko zdobywa umiejętności niezbędne na

innych rynkach. Kiedy KGL za długi przejęła producenta opakowań Marcato, Lech Skibiński nieco w ponad rok oddłużył i zrestrukturyzował firmę, a następnie wprowadził ją na ścieżkę trwałego wzrostu. Po zaaplikowanej przez niego dwuletniej kuracji Marcato szturmuje szczyty polskiego rynku opakowań termoformowanych. Gra w biznesie bez sentymentów, ale każdy kto pozna go bliżej, może z tej znajomości wiele wynieść.

10. Andrzej Dużyński

Prezes Zarządu Bericap Polska Sp. z o.o. i Formadmold Sp. z o.o.

Bywalec salonów. Ciekawa i kolorowa osobowość. Prekursor prywatnej przedsiębiorczości w Polsce. Człowiek uroczy towarzysko, ale zarazem efektywny menedżer. Encyklopedyczna wiedza na temat nakrętek i narzędzi do ich produkcji. Urodzony inżynier, jego domeną jest ścisłe techniczne myślenie, a pasją konstrukcja silników do wyści-

gowych bolidów. Motoryzacja stanowi ważny kawałek jego życia (w latach 80-tych prowadził serwis Peugeota i Citroena w Warszawie), lubi niepospolite auta. Jest konsekwentny w działaniu i odporny na niepowodzenia. Nie uchyla się przed wyzwaniem. Fan kawy i Internetu. Od 1986 roku żonaty z Marylą Rodowicz.

11. Wiesław i Karol Podraza

Właściciele Sanplast SA i Hoesch Design

Bracia. Świetnie uzupełniający się duet wódczy segmentu kabin prysznicowych, wanien, brodzików i systemów hydromasażu, czyli armatury łazienkowej z tworzyw. Sanplast działa na krajowym rynku od 1983 roku (tradycyjnie, bracia Podrazowie zaczynali od garażu) i jest kolejnym przykładem polskiego sukcesu gospodarczego. Okazało się bowiem, że polski rynek, które sporą część zdobyła spółka, nie jest granicą dla jej działalności. Kiedy w 2005 roku jeden z głównych konkurentów firmy, renomowany niemiecki producent armatury łazienkowej HOESCH (250-letnia tradycja), popadł w finansowe tarapaty, bracia

Podrazowie pomyśleli, policzyli i wyszło im, że przejście niemieckiego konkurenta wcale nie jest takie drogie i leży w możliwościach polskiej firmy. I dokonali tego, co zamysłili, dystansując 30 zagranicznych konkurentów. Tym samym znaleźli się w gronie niewielu polskich firm, inwestorów na zachodnich rynkach. Jeśli chodzi o Niemcy, tuż za PKN Orlen i Boryszewem (już się zdążył wycofać). Przy okazji uratowali kilka setek niemieckich miejsc pracy. Trzeba mieć odwagę i wyobraźnię. Bracia Podrazowie stanowią dobrany duet, konsekwentny, kreatywny i dbały o szczegóły w prowadzeniu biznesu.

12. Kaczmarkowie

Barbara Kaczmarek Spółka Jawna

Rodzina. Kaczmarkowie to fenomen w Europie Centralnej. Kilkupokoleniowa i liczna rodzina zdobyła sobie rewelacyjną pozycję na trudnym rynku produkcji systemów instalacyjnych, głównie rur kanalizacyjnych i przesyłowych z PVC i PE. W Europie tym rynkiem rządzą niepodzielnie duże międzynarodowe korporacje. Wszędzie, z wyją-

ciem Polski. I to właściwie wystarczy za cały komentarz. Cztery bracia i Barbara Kaczmarek, seniorka rodu, są niezwykle solidni w tym, czym się zajmują. Przy tym nie zaniedbują innowacyjności. Dwa zakłady firmy należą do najnowocześniejszych w Europie. W naszej branży rodzina Kaczmarków to marka.

13. Jacek Lubecki

Prezes Zarządu Interplast Sp. z o.o.

„Swego nie znacie, cudze chwalicie”. Jacek Lubecki jest świetną ilustracją tej naszej polskiej papuziej maksymy. Jako młody świeżo upieczony małżonek wyjechał za chlebem do Niemiec i zatrudnił się w niewielkiej wtryskowni. Trochę wody upłynęło w rzekach i... no właśnie. Takie historie powinno się przytaczać w patriotycznym wychowaniu naszej biznesowej młodzieży. Otóż, Jacek Lubecki normalnie i legalnie stał się wspólnikiem swojego pracodawcy i przyjaciela. Od tej chwili sprawy ruszyły z kopyta. Niewielka wtryskownia – Poschmann Union – przekształciła się z firmy typowo rodzinnej, w podmiot podbijający europejski rynek. W Polsce zainwestowała w przejście Interplastu, ale przyjazne władztwo Jacka Lubeckiego (jest większościowym akcjonariuszem

Poschmanna) rozciąga się od wałów atlantyckich po naddnieprzańskie skarpy. Obecnie firma stanowi ciekawy przykład grupy producenckiej składającej się z kilkunastu prywatnych i niezależnych przedsiębiorstw rozsiansych po całej Europie. Nie tylko w biznesie, zwraca baczną uwagę na ludzi, którzy go otaczają. Ceni odwagę i profesjonalizm. Za najważniejsze w życiu uważa możliwość tworzenia. Wypoczywa z rodziną, najlepiej walejszając się po południowych Włoszech, jeżdżąc na nartach w Dolomitach. Relaksuje się, pilotując awionetkę. Uprawia jogging, pasjonuje się aeronautyką. Człowiek charyzmatyczny. Czy zauważyli Państwo, że to słowo padło w naszym zestawieniu po raz pierwszy?

14. Waldemar Pawlak

Prezes Zarządu Plast-Box SA

Pionier. Barwny i niebanalny życiorys. Gracz futbolowej ekstraklasy w Polsce. Dotarł do Ameryki na wiele lat przed Beckhamem. Po powrocie z zagranicy z bratem i przyjacielem założyli Plast-Box, pierwszą wówczas spółkę z polskim kapitałem na taką skalę produkującą tworzywowe wiaderka w Europie Centralnej. Jako biznesmen, sporo doświadczył. Przetarł szlak firmom z naszej branży na parkiet giełdy. A zrobił to w czasie, kiedy jego

firma i cała branża przeżywała spore kłopoty. Strategia ucieczki do przodu przyniosła korzystne skutki i została zrealizowana perfekcyjnie. Lubi ryzyko, ale potrafi je oszacować. Wciąż realizuje nowe pomysły. Jest jednym z największych polskich inwestorów na Ukrainie.

15. Marek Szostak

Politechnika Poznańska

Pierwszy akademik na naszej liście. Udana kariera naukowa, wartościowe dokonania na niwie edukacyjnej (zastępy absolwentów poszukiwanych na rynku pracy). Ale zarazem człowiek niezwykle dobrze znany wielu przedsiębiorcom i praktykom przetwórstwa w Polsce. Prawdziwy pomost między środowiskiem akademickim a gospodarczym. Ma za sobą setki szkoleń w firmach przetwórczych. A iluż przedsiębiorców zawdzięcza mu trafny dobór nowej maszyny, pokonanie problemów w rozruchu nowego zakładu, czy zaprojektowanie nowych linii produkcyjnych? Decyzje, których

podłożem były konsultacje, a nierzadko podróże Marka Szostaka, mają bardzo wymierną wartość. Może kiedyś to wszystko zliczy. Ciekawi jesteśmy wyniku.

Szanujący swój profesjonalizm, ale serdeczny, sympatyczny i uczynny, co w jego środowisku nie jest tak znowu powszechne. Ciągłe zapracowany, ale i niezwykle pracowity. Konsekwentny, nie ustaje w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych. W wolnych chwilach jeździ na rowerze, wędkuje, gra w tenis. Fan dobrze przyrządzonej dziczyzny.

16. Ursula Steiner

Prezes Zarządu Dopak Sp. z o.o.

WULKAN. Energii i niezafalszowanej kobiecości. Pierwsza i jedyna kobieta na naszej liście. Spolszczona Niemka, przesiąknięta już chyba na wskroś polską kulturą i obyczajami. Kocha swój Wrocław, choć najczęściej można ją zastać w... podróży. Do klienta. Zaczynała od handlu przemysłowym mydłem i powidłem (Dopak to skrót od „dozowanie i pakowanie”). Po pewnym czasie wyruszyła w pielgrzymkę do centrali Krauss-Maffei i szybko przekonała szefów europejskiego potentata, iż dzięki niej ta marka odniesie sukces w Polsce. I odniosła. K-M stał się szybko drugą dominującą marką na rynku maszyn do przetwó-

stwa tworzyw w Polsce. Zawodowo, prawdziwa kobieta przemysłowego renesansu. Zarządza swoją firmą, odwiedza klientów, dokonuje sprzedaży, prowadzi serwis, zna się na procesach i technologiach. Nic więc dziwnego, że jej firma i przemysł tworzyw, to zarazem jej pasje. Ceni niezależność. Lubi świeżo zmieloną kawę i wypoczynek w ciepłych krajach. W menu preferuje dobrze przyprawioną baranię. Swojego zawodowego życia nie pozostawia przypadkowi. Realizuje swój długofalowy plan. Wybiera ludzi pracowitych i uczciwych, obdarzonych „iskierką szczęścia”.

17. Robert Sikora

Politechnika Lubelska

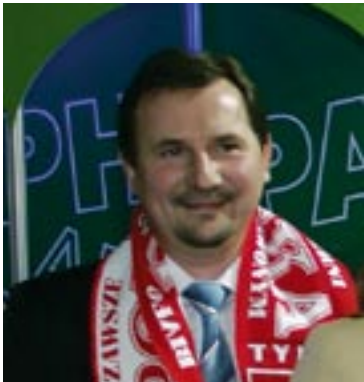
Takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie. Ten wiekopomny cytat z Jana Zamoyskiego (rok 1600, akt fundacyjny Akademii Zamojskiej) można sparafrazować na użytek naszej listy w następujący

sposób: takim jest i będzie środowisko naukowe tworzyw sztucznych w Polsce, jakim je wychował i wychowuje prof. Robert Sikora.

18. Dariusz Krawczyk*Prezes Zarządu Synthos SA*

Nowa fala menedżerska w naszej branży. Absolwent Politechniki Warszawskiej i Szkoły Głównej Handlowej, posiada licencję maklerską, jego żona również, stanowili pierwsze małżeństwo maklerskie w Polsce. Kiedy Synthos (dawniej Dwory) dostał się w orbitę wpływów biznesmena Sołowowa, spekulowano, że został powołany na stanowisko prezesa, by Dwory zostały dokooptowane produktowo do holdingu Sołowowa, co miałoby oznaczać rozpoczęcie produkcji w Oświęcimiu m.in. produktów izolacyjnych do ociepleń domów. Tymczasem powiały

korzystne wiatry ze strony Orlenu i Dwory przejęły czeski Kaucuk (bez tych wiatrów bardziej prawdopodobna byłaby odwrotna transakcja), stając się czołowym w Europie producentem kauczuku syntetycznego. I z tym wyzwaniem mierzy się – już z pierwszymi poważnymi sukcesami – Dariusz Krawczyk. Trzymamy kciuki za kolejne i rozwój dywizji kauczukowej. Przed Krawczykiem jednak trudny orzech do zgryzienia, czyli rozstrzygnięcie przyszłości kompleksu tworzyw styrenowych oraz ustabilizowanie łańcucha surowcowego.

19. Marek Kyc*Właściciel firmy Polimarky*

I Compounder RP. Założył Polimarky w roku 1984 (data Orwellowska...). Jego firma nie jest ani za duża, ani za mała, za to ciekawa. Jej atutem jest przede wszystkim innowacyjność. Widać, że

firmę stworzył i prowadzi człowiek z pasją. Dużo zdrowia!

20. Marek Urbańczyk*Dyrektor Zarządzający Albis Polska Sp. z o.o.*

Bioinżynier. Z wykształcenia. Menedżer. Z powołania. Ciekawy i rzadki przykład udanej kariery akademickiej i menedżerskiej. To raczej niecodzienny przypadek w polskich warunkach. Kierowana przez niego firma dystrybucyjna stabilnie zwiększa swój rynek w Polsce. Żyje aktywnie, uprawia

sporty, rozpoczął karierę golfisty. Prawdziwy facet – jego marka auta to BMW. Zarazem, w jego słowniku słowo miłość – jak u obecnego premiera – zajmuje jedno z pierwszych miejsc. Może pójdzie w politykę?..

Rozwiązywanie problemów w przetwórstwie tworzyw sztucznych*Poza konkurencją. Pierwsza tego rodzaju książka w Polsce.*

Światowi i polscy eksperci radzą jak uniknąć najbardziej dokuczliwych problemów produkcyjnych. Pozycja kultowa. "Niezbędnik" każdego zapobiegliwego przetwórcy tworzyw sztucznych. Ponad 40 rozdziałów; ponad 170 stron. Każdy prenumeratorka *Plastics Review* na rok 2008 tą zna-

komitą pozycję otrzymuje w prezencie. Prosimy nie zwlekać, nakłady ograniczone.
tel.: 22 658 33 33
e-mail: business@eplastics.pl
Formularz prenumeraty pod adresem:
www.eplastics.pl/prenumerata

20 TOP PLAYERS ICIS WORLD CHEMICAL INDUSTRY

1. MOHAMED AL-MADY

Vice chairman and CEO, SABIC

W tym roku zrobił duże zakupy w postaci GE Plastics (11,6 miliarda USD - 7,8 miliarda EUR). W toku są prace nad zintegrowaniem największego amerykańskiego przedsiębiorstwa produkującego tworzywa inżynierijne z europejską i azjatycką działalnością SABIC. Jest to faktycznie bezprecedensowe w Arabii Saudyjskiej przedsięwzięcie organizacyjne.

W rezultacie przesunął się on na czoło listy z drugiego miejsca, na którym został sklasyfikowany w zeszłym roku. Jak Al-Mady powiedział ICIS: „jeśli miałbym wybrać tę jedną rzecz, dla której chciałbym aby mnie zapamiętano, to byłoby to stworzenie najlepszego w Królestwie Arabii Saudyjskiej planu gospodarowania zasobami ludzkimi.”

Ostatnie posunięcie zwiększyło o prawie 30% roczną sprzedaż SABIC, podnosząc jej wartość z dotychczasowych 23 miliardów USD do 30 miliardów USD. Co więcej, wprowadziło tego producenta na rynek towarów najwyższego gatunku, jakimi są polimery inżynierijne. Dzięki temu SABIC uzyskał także bezpośredni dostęp do rynku północnoamerykańskiego. GE Plastics raczej nie będzie prowadziła niezależnej działalności, lecz zostanie technologicznie zintegrowane z resztą firmy. To pozwoli na osiągnięcie przez SABIC maksymalnych korzyści z pozyskanej wiedzy specjalistycznej oraz ośrodków produkcyjnych, charakteryzujących się niższymi kosztami produkcji, a zlokalizowanych gdzie indziej.

Licząc wcześniejsze przejęcia DSM i interesów petrochemicznych firmy Huntsman w Europie, SABIC zatrudnia obecnie ponad 30 tys. pracowników na całym świecie. Następnym ważnym krokiem jest rozwinięcie zaproponowanych projektów w Chinach, które pozostają niezbędne dla SABIC lokalizacją.

Al-Mady przyłączył się do SABIC w 1976 r. (w chwili utworzenia) i otrzymał stanowisko dyrektora generalnego w 1998 r. Pod jego przewodnictwem firma awansowała do pierwszej dziesiątki zestawienia ICIS Top 100 – wykazu producentów branży chemicznej według wielkości sprzedaży. Jest on absolwentem uniwersytetów amerykańskich – w Kolorado i w Wyoming. Obecnie przewodniczy nowo utworzonemu stowarzyszeniu GPCA (Gulf Petrochemicals and Chemicals Association).

2. LEN BLAVATNIK

Owner and chairman, Access Industries

Ten wiodący amerykański przemysłowiec rozbudowuje swoje globalne imperium chemiczne poprzez przejęcie Lyondell Chemical za sumę 29 miliardów USD (13,1 miliarda EUR), wliczając przejęcie na siebie długu firmy. Blavatnik scali europejskiego, poliolefinowego giganta – firmę Basell, będącą obecnie z posiadaniu Access Industries, z północnoamerykańską firmą Lyondell, w jedno globalne przedsiębiorstwo o nazwie LyondellBasell Industries. W 2005 r. dokonał on zakupu Basell poprzez Access Industries za 4,4 miliarda EUR (6,5 miliarda USD).

Z tego połączenia wyłoni się światowy lider w dziedzinie polipropylenu (PP), polietylenu o wysokiej gęstości (HDPE), polietylenu o niskiej gęstości (LDPE), ze sprzedażą o wartości 41 miliardów USD. Takie połączone przedsiębiorstwo będzie piątym co do wielkości, światowym producentem etylenu i drugim pod względem wielkości produkcji wytwórcą tlenu propylenu, którego zdolności produkcyjne zlokalizowane są przede wszystkim w Ameryce Północnej i Zachodniej Europie.

Blavatnik zgodził się na przejęcie firmy Huntsman za 9,6 miliarda USD, jednak ostatecznie stracił ją na rzecz Hexion Specialty Chemicals – firmy kontrolowanej przez Apollo Management. Dostał jednak prezent na pożegnanie – Blavatnik odszedł z 200 milionami USD za kłopot, ponieważ Basell otrzymała wynagrodzenie za zerwanie umowy od firm Huntsman i Hexion. Ów przemysłowiec próbuje zrealizować jedno z największych przejęć w przemyśle chemicznym, nie bacząc na światowy kryzys na rynku kredytów. Są także doniesienia o braniu przez niego na cel interesów firmy BASF związanych ze styrenami, które zostały wystawione na sprzedaż.

3. ANTONY LEUNG

Chairman, Blackstone Greater China,
and board member of China National Bluestar

Ten 55-letni były sekretarz do spraw finansów z Hong Kongu stoi za inwestycją o wartości 3 miliardów USD (4 miliardów EUR), którą zrealizował chiński rząd przy okazji przejęcia północnoamerykańskiej firmy Blackstone. Udało mu się także zakupić 20% udziałów w China National Bluestar w czasach, gdy przejęcia przedsiębiorstw państwowych grzęzły wskutek utyskiwań niektórych chińskich urzędników, że są one sprzedawane zbyt tanio.

Zaraz po zawarciu umowy o wartości 600 milionów USD, żadna z firm nie traciła czasu na ogłaszanie planów ekspansji i bezzwłocznie przystąpiono do wzmocnienia interesów Bluestar związanych z silikonami. Firma macierzysta dla Bluestar – China National Chemical Corp. (ChemChina), oraz Blackstone przejęły ostatnio także australijską firmę agrochemiczną Nufarm za 2,8 miliarda USD.

4. JURGEN HAMBRECHT

CEO, BASF

Pod przywództwem Jurgena Hambrechta firma BASF utrzymała swoją pozycję jednego ze światowych liderów branży chemicznej. W roku 2007 firma jeszcze podbudowała swoją reputację zbierając żniwo z rozważnych inwestycji i silnego rozwoju w wielu regionach, szczególnie w Azji. Hambrecht wyznaje filozofię zbliżenia firmy BASF do rynków finalnego zastosowania. Przejęcie w zeszłym roku północnoamerykańskiego wytwórcy katalizatorów Engelhard za sumę 5,6 miliarda USD (3,8 miliarda

EUR) jeszcze bardziej zacieśni współpracę z producentami pojazdów. Zakupienie od Degussy jej interesów związanych z chemią budowlaną pozwala sprzedawać produkty bliskie kolejnemu rynkowi odbiorców końcowych. Po upływie roku, oba oddziały sprawują się świetnie, a firma celuje w 7-8% roczny rozwój w branży budowlanej.

5. MICHAEL DOLAN

President, ExxonMobil Chemical

ExxonMobil Chemical (EMC) jest jednym z największych światowych przedsiębiorstw branży chemicznej, z roczną sprzedażą wynoszącą ok. 48,9 miliarda USD (32,9 miliarda EUR). Od czasu, gdy w 2004 r. funkcję prezesa objął Dolan, EMC dąży do globalnego rozwoju, napędzana przez pionową integrację z rodzimym gigantem ExxonMobil, którego roczny dochód w roku podatkowym 2006 wyniósł 377 miliardów USD. Jak Dolan powiedział na zgromadzeniu pod koniec października, „dzięki zintegrowaniu chemikaliów w większą strategię zarządzania zasobami, dostrzegamy niezrównane możliwości.” EMC powiększa swoje projekty w Singapurze, Chinach, Arabii Saudyjskiej, Holandii i w Baytown (Teksas). W połowie października EMC uruchomiło nowy biznes związany z compoundami specjalistycznymi i kompozytami, w celu opracowania poliolefinowych compoundów inżynierskich.

6. CHARLES HOLLIDAY

Chairman and CEO, DuPont

Charles Holliday, znany także jako Chad, jest szczerym i skutecznym orędownikiem idei „zielonej” chemii i zrównoważenia. Od bio-paliw po bio-materiały, firma DuPont dogłębnie poświęciła się chemii zrównoważonej. Na „zielonej” linii frontu, jako członek organizacji US Climate Action Partnership, firma domaga się prawnego ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Celem firmy jest podwojenie do 2015 r. swoich dochodów pochodzących ze źródeł niewyczerpywalnych lub odnawialnych, do wartości 8 miliardów USD (5,4 miliarda EUR). Według słów Hollidaya wypowiedzianych publicznie w Szanghaju „zrównoważenie stopniowo stanie się kwestią o znaczeniu zasadniczym lub wręcz totalnym. Będzie to miało wpływ nie tylko na nasze interesy, lecz na każdego z naszych klientów, a poprzez ich produkty, także na każdego konsumenta, z którym będziemy mieli styczność.”

7. JIM RATCLIFFE

Chairman, INEOS

W tym roku Jim Ratcliffe dołączył do elity brytyjskich super-bogaczy dzięki przesunięciu się na pozycję 10 z 45, którą zajmował w zeszłym roku na liście bogaczy The Sunday Times. Jest on posiadaczem fortuny o wartości szacowanej na 3,3 miliarda funtów (6,88 miliarda USD, 4,73 miliarda EUR). W tym roku nadal oddawał się szałowi zakupów i przejął od firmy Borealis jej norweską działalność związaną z poliolefinami, polimery inżynierskie i petrochemikalia z Norsk Hydro, od belgijskiej firmy Solvay interes związany ze sztywnymi foliami z PVC, a od niemieckiej firmy Lanxess jej oddział produkujący akrylonitryl-butadien-styren (ABS). Rozszerzył także na Amerykę Północną europejskie przedsięwzięcie INEOS dotyczące styrenów, utworzone po przejściu w 2005 r. Innovene – filii BP, poprzez wejście w spółkę joint-venture z kanadyjską firmą NOVA Chemicals.

8. HANS WIJERS*CEO, Akzo Nobel*

Przejęcie ICI za 8 miliardów funtów (16,7 miliarda USD, 11,5 miliarda EUR) jawi się zdumiewająco mądrym posunięciem Hansa Wijersa, nawet pomimo protestów kilku jego udziałowców dotyczących oferowanej ceny wyższej od normalnej. To posunięcie wyniesie połączoną firmę na pierwsze miejsce światowego interesu związanego z powlekaniami, zapewniając 14% udziały w rynku. Jest to sposób na wyprzedzenie PPG Coatings/SigmaKalon, która zawiaduje zaledwie 9%. Co więcej, atuty ICI w postaci powlekania dekoracyjnego i obecność na rynkach wschodzących uzupełnia ofertę Akzo Nobel na światowym rynku przemysłowego powlekania. Zakładając, że transakcja została już zrealizowana, następnym wyzwaniem dla Wijersa będzie delikatne przeprowadzenie połączenia z instytucją brytyjską – bez nadmiernego drażnienia Brytyjczyków.

9. JOSE CARLOS GRUBISICH*CEO, Braskem*

Brazylijski król poliolefin wciąż nadaje ton reorganizacji brazylijskiego sektora chemicznego i planuje ekspansję międzynarodową. W tym roku, Jose Carlos Grubisich negocjował zakup chemicznego producenta Copesul, a także podpisał umowę o wartości 2,9 miliardów USD (2,0 miliarda EUR) z wenezuelską, państwową firmą Pequiven, dotyczącą rozwoju nowych projektów w Wenezueli. Zakup firmy Copesul, część skomplikowanej transakcji zakładającej pozyskanie grupy Ipiranga przez Braskem, Petrobras and Ultrapar, daje firmie Braskem kontrolę nad kompleksem chemicznym Triunfo w południowej części Brazylii. Braskem ma już główny kompleks w Camacari w północno-wschodniej części kraju.

10. MUKESH AMBANI*Chairman and managing director, Reliance Industries*

W ciągu ostatnich 12 miesięcy Mukesh Ambani nadal działał na rzecz umacniania pozycji Reliance Industries w światowym przemyśle chemicznym. Indyjska firma jest w trakcie budowy największego na świecie crackersa z innowacyjną mieszanką materiałów wsadowych i porównywalnego pod względem kosztów z Bliskim Wschodem. Podczas gdy projekty na całym świecie się opóźniają, Ambani zapewnia, że nowa rafineria firmy Reliance ruszy zgodnie z planem w 2008 r. Ostatnio przejęte aktywa poliestrowe firmy Hualon w Malezji posłużą Reliance jako strategiczna baza eksportowa. Kwestia dywersyfikacji także znalazła się w planach Ambaniego, wraz z próbą wkroczenia Reliance do indyjskiego sektora detalicznego.

11. HAMAD AL-TERKAIT*President and CEO, Equate Petrochemical Company*

Hamad al-Terkait wciąż odgrywa kluczową rolę w rozwijaniu niedawno utworzonego stowarzyszenia GPCA (Gulf Petrochemicals and Chemicals Association), w którym jest vice-przewodniczącym. Jednocześnie zarządza on ekspansją Equate – kuwejskim joint-venture firm Dow Chemicals i Petrochemical Industries Co. (PIC). Equate jest w trakcie budowy nowego crackersa oraz fabryki produkującej glikol etylenowy na światową skalę. Oprócz tego przedsiębiorstwo rozwija produkcję polietylenu (PE) oraz dodaje do swojej listy produktów etylobenzen (EB) i styren. Al-Terkait pracuje w PIC i w Equate już od 28 lat.

12. CRAIG MORRISON*Chairman and CEO, Hexion Specialty Chemicals*

Dla Craiga Morrisona rok 2008 zapowiada się bardzo pracowicie. W tym roku przejął firmę Huntsman za sumę 10,6 miliardów USD (7,6 miliarda EUR) w gotówce i niemal potroił wielkość swojej firmy. Morrison kierujący obecnie firmą Hexion, będącą połączeniem Borden Chemical, Resolution Performance Products oraz Resolution Specialty Materials dokonany przez Apollo Management, wejdzie na zupełnie nowy poziom w skali przemysłu chemicznego. W lipcu firma Hexion pobiła Basell w licytacyjnej wojnie o przedsiębiorstwo Huntsman. Jednak w chwili, gdy Morrison wygrał główną nagrodę, stanął przed koniecznością uporania się z problemem antymonopolowym, który stoi na przeszkodzie finalizacji transakcji. Gdy już tego dokona, to spodziewana wartość sprzedaży wystrzeli jak z procy i wzrośnie do około 14 miliardów USD, z 5,6 miliardów USD w roku 2006.

13. ABDALLAH JUM'AH*President and CEO, Saudi Aramco*

Pod kierownictwem Abdullaha Jum'ah, saudyjskie, państwowe przedsiębiorstwo naftowe – Saudi Aramco, bardzo się rozwinęło na scenie petrochemicznej. Wspólnie z japońską firmą Sumitomo Chemical buduje ogromną rafinerię i kompleks petrochemiczny w Rabigh. Równocześnie trwają rozmowy z Dow Chemicals, dotyczące utworzenia drugiego kompleksu w Ras Tanura, składającego się z 30 fabryk produkujących na skalę światową. Pod jego kierownictwem przedsiębiorstwo Aramco rozwinęło swoją działalność downstreamową i związaną z gazem, a także zostało przekształcone w połączonego, międzynarodowego producenta ropy i gazu.

14. JACK GERARD*President and CEO, American Chemistry Council*

Od kiedy w marcu 2005 r. Jack Gerard dołączył do American Chemistry Council (ACC), odwrócił tendencję ucieczkową wśród członków, dając im to czego chcieli: oplacalne rzecznictwo. Stowarzyszenie zredukowało personel, przemianowało się i uprościło swoją tożsamość. ACC umieściło w Capitol Hill wyraźny przekaz, który dotarł także do opinii publicznej za sprawą kampanii reklamowej. Jak Gerard niedawno powiedział na ICIS: „jesteśmy przeświadczeni o naszej zdolności do zapewnienia naszym członkom najwyższego znaczenia oraz do wzmocnienia pozytywnego orędnicstwa dla naszego przemysłu. Firmy są skoncentrowane na uzyskaniu jak najlepszego salda, a my tu w ACC musieliśmy wprowadzić etykę biznesu.”

15. PATRICIA WOERTZ

President and CEO, Archer Daniels Midland (ADM)

Określona jednocześnie przez magazyny Forbes i Fortune mianem jednej z najbardziej wpływowych kobiet na świecie w 2006 r., Patricia Woertz dalej pręży swe przemysłowe muskuly poprzez utworzenie grupy przemysłu chemicznego ADM. Ten działający na arenie międzynarodowej twórca soi, kukurydzy, pszenicy i kakao na żywność i pasze, staje się potęgą w sektorze surowców odnawialnych. Woertz nadal napędza firmę pod kątem uczestnictwa w rynkach bio-paliw i produktów odnawialnych, rozwijając zdolności produkcyjne oparte na kukurydzy etanolu i bio-diesela, jak również będące w trakcie realizacji projekty chemikaliów i tworzyw bazujących na płodach upraw rolnych. ADM współpracuje także z firmą ConocoPhillips nad ewolucją nowej generacji bio-paliw.

16. PAN YUE

Deputy minister, State Environment and Protection Administration (SEPA)

Pan Yue jest twarzą chińskiego nadzoru ochrony środowiska. Jego misją jest uprzątnięcie zanieczyszczeń środowiska w kraju, wydawanie nakazów zamykania fabryk w związku z powtarzającymi się wypadkami i wyciekami do głównych rzek. Jako jeden z nielicznych chińskich urzędników dających publicznie świadectwo powagi chińskich problemów z ochroną środowiska, ten 47-letni były dziennikarz naciskał na publiczne ujawnienie kwestii skażenia środowiska i zaostrezenie kar dla przedsiębiorstw zanieczyszczających. Był także orędownikiem przyjęcia przez Chiny zasad zielonego dochodu narodowego brutto, podczas obliczania którego byłyby wzięte pod uwagę szkody wyrządzone środowisku.

17. THORLEIF ENGER

President and CEO, Yara International

Dla Thorleifa Engera, który zarządza tym norweskim wytwórcą nawozów w dobie istotnych restrukturyzacji, jest to bardzo ciekawy okres. Po przejściu w maju od fińskiego rządu jego udziałów w konkurencyjnej firmie Kemira GrowHow, złożył pełną ofertę na zakup firmy. Dzięki tej transakcji, zatwierdzonej przez Komisję Europejską, Yara może utworzyć kopalnię fosforu w Sokli, wschodniej prowincji Lapland, gdzie Kemira ma prawa do wydobywania. Silny popyt oraz zwiększenie marż wpłynęły pozytywnie na kwartalne wyniki firmy Yara, jednak decyzja Komisji Europejskiej o uwolnieniu 10% zarezerwowanych obszarów Unii Europejskiej dla celów rolnictwa także powinna zapewnić tak mile widziany wzrost sprzedaży nawozów.

18. WU YI

Vice premier, China

Pani Wu Yi, określana mianem chińskiej żelaznej damy, jest dobrze znana jako jeden z najlepszych chińskich mediatorów. Jest twardym negocjatorem, który poradził sobie z kryzysem zdrowotnym po pojawieniu się w 2003 r. SARS podczas prowadzenia rozmów o przyjęciu Chin do Światowej Organizacji Handlu (WTO). Twardo broniła także pozycji Chin w rozmowach gospodarczych ze Stanami Zjednoczonymi, odmawiając ustępstw w sprawie rewaluacji yuana i rozdętej nadwyżki handlowej Chin. Wu została ponownie powołana w celu objęcia kierownictwa nad zespołem zadaniowym do spraw kontroli jakości produktów i bezpieczeństwa żywności, po wystąpieniu kilku przypadków wycofania zabawek i problemów z bezpieczeństwem żywności, których Chiny są trzecim co do wielkości światowym eksporterem. Zamieszanie wokół chińskich towarów ucichło, gdy firma Mattel przeprosiła za swoje niewystarczające pod względem bezpieczeństwa projekty.

19. WERNER WENNING

Chairman, Bayer

Dla Wernera Wenninga to był bardzo pracowity rok. Przejęcie firmy farmaceutycznej Schering oraz przyłączenie jej interesów farmaceutycznych skłoniło firmę Bayer do skorygowania przewidywanych oszczędności do 800 milionów EUR rocznie (1,2 miliarda USD rocznie). Dobre wyniki związane z biznesem

consumer health oraz statystyka sprzedaży skłaniają do korzystnej interpretacji. Bayer pomyślnie pozbył się także kilku kluczowych inwestycji. Chodzi tu szczególnie o sprzedaż za 1,2 miliarda EUR swojej filii H.C. Starck w lutym, co pomogło pokryć zadłużenie netto o wartości około 1 miliarda EUR. Wenning powinien mieć teraz więcej czasu do dyspozycji. Został zastąpiony przez dyrektora generalnego firmy Henkel, Ulricha Lehnera, na stanowisku prezesa niemieckiego stowarzyszenia przemysłu chemicznego, VCI.

20. BRIAN FERGUSON

Chairman and CEO, Eastman Chemical

Brian Ferguson ożywił firmę, nakierowując ją na tor chemikaliów specjalistycznych. Jego celem jest zrewolucjonizowanie procesu wytwarzania artykułów, takich jak metanol czy amoniak, na drodze gazyfikacji koksu naftowego i węgla w gaz syntetyczny. Eastman planuje wybudowanie dwóch ośrodków gazyfikujących, w Teksasie i w Luizjanie, wykorzystujących tę metodę do produkcji na światową skalę metanolu, amoniaku, wodoru i dwutlenku węgla. W przypadku tych dwóch projektów o wartości 1,6 miliarda USD (1,1 miliarda EUR), Eastman będzie właścicielem odpowiednio 50% i 25% udziałów w nich. Będą to jedne z nielicznych nowych fabryk chemicznych, jakie w ciągu kilku najbliższych lat zostaną zbudowane w Stanach Zjednoczonych, a jednocześnie jedyne na terytorium tego kraju wytwarzające metanol. Ferguson jest przekonany, że dzięki nim Eastman będzie mógł konkurować jak równy z równym z producentami operującymi przy najniższych na świecie kosztach.